

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (judecător: Rodica Berdilo)

Dosarul nr. 2ac-420/19 (02-2ac-11117-21052019)

DECIZIE

10 decembrie 2019
Chișinău

mun.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Maria Guzun
Virgiliu Buhnaci și Liuba Pruteanu

Examinând în procedură scrisă apelul declarat de SRL „Dirove Centru” împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 februarie 2019, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Trans Eugilion Com” către SRL „Dirove Centru” cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere,

A C O N S T A T A T :

Pretențiile reclamantului:

La 02 noiembrie 2018, SRL „Trans Eugilion Com” s-a adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată către SRL „Dirove Centru” cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere. În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, în luna august 2017, a fost încheiat contractul-comandă pentru transportarea încărcăturilor, prin care SRL „Trans Eugilion Com” s-a obligat să presteze servicii de transport pentru SRL „Dirove Centru” cu ruta Lituania-Moldova. Pentru serviciile de transport acordate, SRL „Dirove Centru” s-a obligat să achite suma de 19 034, 73 lei. Astfel, prin actul de prestare a serviciilor de transport nr. WH 3668277 din 09 august 2017 s-a confirmat executarea prevederilor contractuale de către SRL „Trans Eugilion Com”, fiind eliberată factura WH 3668277 din 09 august 2017, în sumă de 19 034, 73 lei. La rândul său, SRL „Dirove Centru” nu și-a onorat obligația de plată până în prezent, or conform prevederilor contractuale, termenul de plată pentru serviciile prestate constituie 10 zile din data prezentării facturii fiscale, adică până la 19 august 2017. Contrar obligațiilor contractuale, SRL „Dirove Centru”, abia la 20 decembrie 2017, a achitat suma de 806,84 lei și la 23 ianuarie 2018 a achitat suma de 10 000 lei, restanța de plată constituind suma de 8 227, 89 lei. Menționează că, potrivit

clauzelor contractuale, în cazul întârzierii se achită penalitate în mărime de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere. Astfel, la 30 septembrie 2018, întârzierea constituia 407 zile, iar penalitatea conform contractului-comandă constituia suma de 10 278, 75 lei. Relatează că, în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, pârâtul a fost somat la data de 10 iulie 2018. Însă, din motive necunoscute, somația nu a fost recepționată. Mai indică reclamantul că quantumul dobânzii de întârziere urmează a se determina ținându-se cont de art. 619 alin. (2) din Codul civil, potrivit cărora dobânda de întârziere reprezintă 9% peste rata dobânzii prevăzută. Dat fiind faptul că pârâtul înregistrează o întârziere de 407 zile, dobânda de întârziere constituie 2185, 18 lei. Solicită SRL „Trans Eugilion Com” încasarea de la SRL „Dirove Centru” a datoriei în mărime de 8227, 89 lei, penalității în mărime de 10 278, 75 lei și dobânzii de întârziere în mărime de 2185, 18 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 19 februarie 2019 acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la SRL „Dirove Centru” în beneficiul SRL „Trans Eugilion Com” datoria în mărime de 8 227, 89 lei, penalitatea în mărime de 2 000 lei, dobândă de întârziere în mărime de 2 185, 18 lei, cheltuieli pentru achitarea taxei de stat în quantum de 372,39 lei și cheltuieli pentru asistență juridică în quantum de 2 500 lei. În rest, pretențiile au fost respinse.

Exercitarea căii de atac:

La 05 aprilie 2019, SRL „Dirove Centru” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 19 februarie 2019.

Termenul de declarare a apelului:

Potrivit art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În conformitate cu art. 362 alin. (3) din Codul de procedură civilă, repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

Prin încheierea din 16 iulie 2019, SRL „Dirove Centru” a fost repus în termenul de apel.

Argumentele apelantului:

În motivarea apelului, SRL „Dirove Centru” a invocat că hotărârea contestată este în contradicție cu prevederile art. 386 alin. (1) lit. a)-d), art. 387 lit. a)-d), art. 388 alin. 91) lit. d). Astfel, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin, iar cele importante pentru soluționarea cauzei, pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, concluziile instanțe expuse în hotărâre

sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar normele de drept material și normele de drept procedural au fost încălcate și aplicate eronat. Menționează apelantul că actul de verificare a decontărilor reciproce, din 29 octombrie 2018, semnat unilateral de către contabilul SRL „Trans Eugilion Com”, este întocmit prematur, fie intenționat, fie din neglijență la ținerea evidenței contabile. Susține că, conform actului de verificare reciprocă dintre părți, pentru perioada 02.01.2017- 28.12.2018, din suma totală a datoriei, ce constituia 65 808, 49 lei, SRL „Dirove Centru” și-a onorat obligațiunile în sumă de 59 549, 98 lei, restanța constituind 4 227, 88 lei, fapt despre care reclamantul urma să înștiințeze instanța printr-o cerere de concretizare a pretențiilor, fapt ce nu a avut loc. Pe cale de consecință, au fost calculate și încasate eronat penalitatea și dobânda de întârziere, cât și taxa de stat. Nu este de acord apelantul nici cu cuantumul cheltuielilor de asistență juridică, instanța urmând să încaseze doar cheltuielile reale, necesare și rezonabile. Solicită admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi de respingere a pretențiilor cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

Poziția intimatului:

La 05 decembrie 2019, intimatul SRL „Trans Eugilion Com” a depus referință, prin care a solicitat respingerea apelului și menținerea hotărârii primei instanțe, pe care o consideră legală și întemeiată.

Aprecieri instanței de apel:

În conformitate cu art. 276² alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

În conformitate cu art. 276³ alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sunt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.

În conformitate cu art. 276⁴ alin. (1)-(5) din Codul de procedură civilă, instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se

comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului cod. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la pronunțare. Instanța de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art. 276³ fiind aplicabile corespunzător.

În corespundere cu art. 373 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

În conformitate cu art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Analizând argumentele apelului prin prisma actelor și circumstanțelor cauzei, raportate la dispozițiile legale incidente speței, Colegiul conchide că apelul este neîntemeiat și urmează a fi respins, din motivele expuse în continuare.

Potrivit art. 512 alin. (1) din Codul civil (în redacția până la 01.03.2019), în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 514 din Codul civil (în redacția până la 01.03.2019), obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Potrivit art. 572 alin. (1), (2) din Codul civil (în redacția până la 01.03.2019), temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Potrivit art. 980 alin. (1) din Codul civil (în redacția până la 01.03.2019), prin contractul de transport, o parte (cărăuș, transportator) se obligă față de cealaltă parte (pasager sau client) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte încărcătura la locul de destinație, iar cealaltă parte se obligă să plătească remunerația convenită.

Potrivit art. 619 alin. (1) și (2) din Codul civil (în redacția până la 01.03.2019), obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus. În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de

9% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Potrivit art. 624 alin. (1) din Codul civil (în redacția până la 01.03.2019), clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun.

Potrivit art. 117 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților și ale altor persoane interesate în soluționarea cauzei, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 alin. (1)-(4) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Din actele și circumstanțele cauzei instanța de apel a constatat că între SRL „Trans Eugilion Com” și SRL „Dirove Centru” au existat raporturi juridice de transport, materializate prin contractul-comandă de transportare a mărfii din Lituania în Republica Moldova (f.d.9).

Potrivit clauzelor contractului-comandă, tariful de transport a fost stabilit în quantum de 900 euro, care urma a fi achitat în termen de 10 zile.

Prin actul de prestare a serviciilor de transport din 09 august 2017, semnat de ambele părți, se confirmă prestarea de către SRL „Trans Eugilion Com” a serviciilor de transport în valoare de 19 034, 73 lei (f.d.11).

Tot la 09 august 2017, a fost emisă factura fiscală seria WH nr. 3668277 pentru serviciile de transport prestate în valoare de 19 034 lei (f.d.8).

Potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce din 29 octombrie 2018, datoria SRL „Dirove Centru” pentru serviciile de transport prestate de SRL „Trans Eugilion Com” constituie 8227, 89 lei, ultima achitare fiind efectuată la data de 23 ianuarie 2018 (f.d.12).

Invocând neonorarea obligațiilor pecuniare asumate, SRL „Trans Eugilion Com” a sesizat instanța cu cerere de chemare în judecată, solicitând încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere.

Fiind investită cu judecarea cauzei, instanța de fost a ajuns la concluzia temeinicie acțiunii, optând pentru admiterea parțială a acesteia.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, prin prisma motivelor invocate în apel și a materialelor cauzei, Colegiul conchide că soluția oferită de prima instanță este justă, fiind în concordanță cu probatoriul administrat și normele ce guvernează raportul juridic litigios.

Potrivit art. 60 alin. (2) din Codul de procedură civilă, pe tot parcursul examinării cauzei, reclamantul este în drept să renunțe la acțiune, pârâtul este în drept să recunoască acțiunea, iar părțile pot înceta procesul prin tranzacție de împăcare.

Potrivit art. 211 alin. (3) din Codul de procedură civilă, dacă pârâtul recunoaște acțiunea, instanța de judecată pronunță o hotărâre de admitere a pretenției fără a cerceta probele. Dacă recunoașterea contravine legii ori încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, interesele societății sau ale statului, instanța de judecată emite o încheiere de respingere a recunoașterii, care poate fi atacată odată cu fondul, continuând examinarea în fond.

În conformitate cu art. 212 alin. (5) din Codul de procedură civilă, în cazul admiterii renunțării reclamantului la acțiune sau confirmării tranzacției, instanța judecătorească pronunță o încheiere prin care dispune încetarea procesului. Încheierea trebuie să conțină condițiile tranzacției, confirmate de instanță. În cazul recunoașterii acțiunii de către pârât și admiterii ei de către instanță, se pronunță o hotărâre de admitere a pretențiilor reclamantului.

La caz, Colegiul relevă că cererea de chemare în judecată a fost depusă în instanță la data de 02 noiembrie 2018. La acel moment, datoria SRL „Dirove Centru” constituia 8227, 89 lei.

După cum rezultă din actul de verificare anexat la cererea de apel (f.d.71), la 28 decembrie 2018, ulterior depunerii acțiunii, SRL „Dirove Centru” a achitat suma de 4000 lei pentru serviciile de transport prestate de SRL „Trans Eugilion Com”, restanța fiind în mărime de 4227, 88 lei. Deci, este cert faptul că o parte din datoria pretinsă de reclamant a fost stinsă după depunerea acțiunii în instanță.

În continuare, Colegiul reține că satisfacerea benevolă a pretențiilor

reclamantului echivalează cu recunoașterea acțiunii de către pârât. Astfel, prin prisma dispozițiilor legale sus-enunțate, aceste circumstanțe constituie temei pentru admiterea acțiunii, hotărârea însă nefiind susceptibilă de executare în partea în care datoria a fost stinsă.

Potrivit art. 602 alin. (1) și (2) din Codul civil (în redacția până la 01.03.2019), în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă. Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

Actele cauzei atestă cu certitudine faptul că costul serviciilor de transport a fost achitat parțial și cu întârziere. Prin urmare, prejudiciul cauzat transportatorului prin executarea tardivă este susceptibil reparării.

Nu pot fi reținute argumentele apelantului cu privire la calcularea și încasarea eronată a penalității și dobânzii de întârziere. Or, suma de 4000 lei cu titlu de datorie a fost achitată abia la data de 28 decembrie 2018, după depunerea cererii de chemare în judecată, pe când penalitatea și dobânda de întârziere au fost calculate pentru perioada anterioară depunerii acțiunii. Deci, instanța de fond corect a calculat penalitatea și dobânda de întârziere reieșind din cuantumul datoriei existent la data depunerii acțiunii.

În ce privește repartizarea cheltuielilor de judecată, Colegiul constată că hotărârea primei instanțe este corectă și în această parte, din următoarele motive.

Potrivit art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art. 83 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat.

În acord cu art. 84 din Codul de procedură civilă, se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată (inițială și reconvențională), cererea intervenientului principal, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvenței, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, precum și cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești.

În corespundere cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a

fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În speță, la depunerea cererii de chemare în judecată, reclamantul a achitat taxa de stat în cuantum de 621 lei, reieșind din valoarea pretențiilor înaintate. Însă, având în vedere că acțiunea a fost admisă parțial, cuantumul taxei de stat pasibil compensării este de 372, 39 lei, proporțional părții admise din acțiune, inclusiv și pentru suma de 4000 lei achitată cu titlu de datorie, datorită faptului achitării acesteia ulterior intentării procesului.

Totodată, în conformitate cu art. 90 lit. i) din Codul de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistență juridică.

În corespundere cu art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Cu privire la cele ce preced, Colegiul reține că onorariul, achitat de partea care a avut câștig de cauză avocatului său, nu se încasează în mod automat în cuantum integral prin hotărârea judecătorească, ci instanța de judecată oferă doar o compensație pentru cheltuielile de asistență juridică suportate, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Prin urmare, la determinarea cuantumului sumei compensatorii, instanța de judecată ține cont de criteriul de realitate, necesitate și rezonabilitate a cheltuielilor respective.

La acest capitol, Colegiul găsește relevantă Recomandarea Consiliului Uniunii Avocaților privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată prin decizia nr. 2 din 30 martie 2012. Astfel, potrivit prevederilor Recomandării menționate, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime (pct. 15). Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente (pct.16): - dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); - copia de pe facturile de strictă evidență, emise pentru clienți persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație;

În cazul din speță, întru confirmarea achitării serviciilor de asistență juridică suportate în prezenta cauză, reclamantul a prezentat ordinul de plată nr. 1 din 01 noiembrie 2018, ce confirmă achitarea sumei de 2500 lei cu titlu de onorariu avocatului Victor Brînza (f.d.25).

Potrivit pct. 17 din Recomandarea sus-menționată, la determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de complexitatea cauzei, noutatea și dificultatea

problemelor juridice ridicate de speță aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

De asemenea, la determinarea caracterului rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică, prezintă relevanță și jurisprudența CtEDO. Astfel, stabilind dacă costul asistenței juridice solicitate de reclamant este rezonabil, CtEDO a luat în calcul noutatea și complexitatea chestiunilor de fapt și de drept puse în discuție (*Manole și alții c. Moldovei*, 13/07/2010, § 11). Pe de altă parte, dacă cauza este repetitivă și există o jurisprudență bine stabilită în privința chestiunilor disputate, CtEDO a acordat o compensație mai mică pentru asistența juridică (*Oprea c. Moldovei*, 21/12/2010, § 55). La stabilirea caracterului rezonabil al serviciilor juridice solicitate, CtEDO a luat în considerare aportul avocaților (*Boicenco c. Moldovei*, 11/07/2006, § 176), precum și relevanța și calitatea observațiilor depuse de reprezentant la CtEDO (*Ghimp c. Moldovei*, 30/10/2012, § 71).

La caz, instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia de a compensa integral reclamantului cheltuielile de asistență juridică suportate în mărime de 2500 lei, acest quantum fiind unul rezonabil.

Urmare celor relatate, Colegiul conchide că soluția oferită de prima instanță este justă și argumentată, având la bază cumulul probelor administrate, cărora le-a fost oferită apreciere juridică cuvenită.

În opoziție, apelantul nu a prezentat argumente verosimile și admisibile în combaterea soluției adoptate de prima instanță. Astfel, în lipsa unor argumente coerente și convingătoare, precum și a unui suport probator de natură să răstoarne soluția adoptată pe caz, Colegiul conchide că instanța de fond a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și a aplicat corect normele de drept material și procedural, hotărârea fiind în concordanță cu art. 239-240 din Codul de procedură civilă. Din aceste motive, Colegiul respinge apelul și menține hotărârea primei instanțe, care este legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 276⁴, art. 385 lit. a), art. 390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

DECIDE :

Se respinge apelul declarat de SRL „Dirove Centru”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 februarie 2019, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Trans Eugilion Com” către SRL „Dirove Centru” cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere.

Decizia nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul
Guzun
Judecătoria
Buhnaci
Pruteanu

Maria
Virgiliu
Liuba